

תפארת ענין

הענין מענין גינה
פקדון מס' 594
שבת פרשת "ויגש"
שבת תשע"ח

הענין מקדיש לעיני
יוסף בן רבקה ז"ל
מאיר בן משה ובכור זאבדי ז"ל
שלמה מזרים בן פונמאנאב ז"ל
שושנה בת אהרן ז"ל

ע"ש חצדיק חסלוב"ן רבי יגון חורי זצוק"ל, זיע"א
יוצא לאור ע"י ארגון "ח"י יגון" טל': 03-6182992 פקס: 077-2182992

מטעמים לשולחן

אני יוסף (מה, ה)

המפגש בין יוסף והאחים מלמד אותנו לקח לדורות אודות הקושינות והתמיהות שיש לנו על הנהגת הקב"ה בעולם. תמיהות רבות היו לאחי יוסף בארץ מצרים: כבר במפגש הראשון עם מושל מצרים הם התפלאו כיצד המושל הגדול הוא המשביר לכל העם בארץ, וכי קימת עוד מדינה בעולם שבה שר האוצר הוא גם מוכר הלחם בחנות? ולא זו בלבד, אלא שזוהי החנות היחידה לממכר לחם בכל האזור?! כאשר הם עצמם מגיעים לשם, פונה אליהם יוסף ושואל (מכ"ה): "מאין באתם" ושומע את תשובתם בתשומת לב, ותמיהתם גוברת והולכת: האם מלבד עסוקי הרבים כשר האוצר, המושל ומוכר הלחם היחיד בכל רחבי המדינה, הוא מוצא גם את הפנאי הדרוש לשוחח עם כל אחד ואחד? בהמשך מאשים אותם יוסף ברגול (ש, טו): "ויואמר אליהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם", הם משיבים לו (ש, טז): "לא אדוני ועבדיך באו לשבר אוכל", באנו בסך הכל כדי לקנות. ולא זו בלבד, אלא ש"כולנו בני איש אחד נחנו, כנים אנחנו, לא היו עבדך מרגלים" (ש, טז) הם מנסים לדבר איתו בהגיון, ולומר לו שלא יתכן כי משפחה שלמה תסתכן ברגול, אשר הוא מקצוע מסוכן כל כך. לכל היותר מסוגלת משפחה לנדב אח אחד לרגול לסובלת המדינה, ולא יותר. ובפרט משפחה כמונו. הם מדגישים, אשר היא משפחה שכולה (ש, טז): "ויואמרו שנים עשר עבדך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען, והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו", בניו למשפחה שכולה אינם נשלחים לחיות, ולכן הסבירות שנשמש כמרגלים היא אפסית. לאחר שהם שוטחים את טענותיהם ההגיוניות, לכאורה נענה יוסף ואומר להם (ש, טז): "ויואמר אליהם יוסף הוא אשר דברתי אליכם לאמר מרגלים אתם" נו, זה בדיוק מה שאמרתם-הנכם מרגלים! שיחה זאת נראת כדו שיח של חרשים, הם מנסים להוכיח שאינם מרגלים, ומושל מצרים משיב להם: זה בדיוק מה שאמרת, אתם מרגלים! לבסוף מציע להם יוסף שהוא יאמין להם בתנאי שיביאו את אחיהם הקטן, ושבו מתעוררת תמיהה בלב האחים: מהו הקשר בין הבעיה לפתרון? וכי העובדה שיש להם אח נוסף משנה את הסבירות שהם מרגלים? התמיהות הולכות ומתגברות כשהכסף נמצא, וכשהמושל מתחיל לה תענין בשלום אביהם. ואז נגש יהודה ואומר (מה, יח): "בי אדוני ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני ואל יחר אפך בעבדך...", וכאן מתחיל יהודה לזוול בפני יוסף את כל המשא ומתן שהתנהל ביניהם מבלי לחדש מאומה (ש, יח-יט): "אדוני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח: ונאמר אל אדוני יש לנו אב זקן וילד זקונים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו... ותאמר אל עבדך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני... בכל דבריו הוא לא מחדש מאומה. מסבירים המפרשים שיהודה סבור היה כי משהו בלתי הגיוני מתרחש כאן, וככל הנראה הבעיה נעוצה במליון שהיה ביניהם, שכן הם לא דברו עם יוסף ישירות, כנראה שהמליון אנטישמי והופך את הדברים לפני המושל, שכן אחרת לא יתכן להבין את ההגיון שבשיחה הזאת. כדי להתמודד עם בעיה זו, מבקש יהודה להתחיל את השיחה מההתחלה ולנסות לדבר ללא מתרגמן. יהודה ממשיך ופורש את תמיהותיהם על כך שיוסף מתענין בשלום אביהם: וכי רוצה הנך לבוא בקשרי שדוכין עמנו? מה פשר כל ההתענינות ב'משפחתולוהיה' שלנו? ומה רצית לה שיוג בכסף שהשארית בשקינינו? לכאורה, נראה היה שעל האחים לשבת עם יוסף לשיחה ארוכה ביותר, שבה יסביר להם את כל מהלכיו התמוהים, אולם למעשה, בקש יוסף (מה, א): "הוציאו כל איש מעלו". כל העבדים מזדרזים לצאת, ויוסף נותר לבדו בחדר עם האחים. כעת, הוא שואל אותם שוב האם אחיהם מת, ומודיע להם שביכלתו להביא אותו לפניהם חי. אז הרים יוסף את קולו והכריז: "יוסף בן יעקב, יוסף בן יעקב", האחים החלו להתבונן לכל הצדדים ולחפש את יוסף, ואז אומר להם מושל מצרים: מדוע הנכם מתבוננים לכל עבר? "אני יוסף העוד אבני חי?" (ש, א, ב)... ואז ברגע אחד נפתרות כל הקושינות כולן. אם "אני יוסף" ברור מאליו מדוע דוקא בנימין התבקש לבוא אליו, מדוע נחשדו האחים ברגול, ומדוע התענין המושל בשלום אבא. שתי מלים בלבד "אני יוסף" פותרות הכל!! אומר על כך ה"חפץ חיים": קושינות רבות יש לאדם בעולם על הקב"ה: מדוע זה נעשה עני, וזה נעשה עשיר? למה זה בעל כשרון, ולזה אין כשרון כלל? מפני מה הוא חולה ורעהו בריא? לזה יש אבא ולאחר-אין?

(המשך בעמוד המחרון)

זמני שבת פרשת "ויגש"

זמני שבת		החלוקת נרות	
שעת שבת	יחזש"ס	תל אביב	יחזש"ס
5.21	5.20	3.36	3.35
5.55	5.59	4.21	4.05

פלג חמשה: 3.35
החלוקת נרות: 4.05

חפסרה: "ויחי דבר ד' אלי"
סיים חצום: 17:05

חלכה חשבונית

הלכות שבת

הלכות ברכת מאורי האש

א. במוצאי שבת מברכים על נר "בורא מאורי האש" בברכות ההבדלה, לפי שהאור נברא על ידי אדם הראשון במוצאי שבת. ואין מחזרים אחריו כדרך שמחזרים על המצות, חוץ ממוצאי יום הכיפורים שמצוה לחזר אחריו.

ב. אף הנשים חייבות לברך ברכת "בורא מאורי האש" עם ברכות ההבדלה. וכן המנהג.

ג. מצוה מן המובחר לברך על אבוקה של אש.

ד. נוהגים להסתכל בכפות הידיים ובצפרנים כדי שיוכל ליהנות מן האור, ויכיר בין הציפורן לבשר.

ה. אין מברכים על הנר עד שיאותו לאורו, שהיינו שיהיה סמוך לנר, בכדי שיוכל להבחין בין מטבע של מדינה זו למטבע של מדינה אחרת.

(חזון עובדיה)

סיפור השבוע

המשך מגיליון קודם:

הרב חגי בן שאול בן ה-33 היה ראש מתיבתא בישיבת המצויינים "נחלי תורה". שיעוריו נישאו לשם ולתהילה, בעיקר על רקע פילפוליו העצומים בהם היה מצליח להכניס פיל לקוף של מחט, ולהוכיח בסופם של מהלכים משובבי-דעת שבעצם המחט היא הפיל, והפיל הוא המחט. במשך שנה שלמה, אחת לשבוע, נפגשו איתן קלופט איש העסקים והרב חגי בן שאול לשיעור שבועי. חיבה עמוקה שררה בין השניים והחקירות באמונה ובהשגחה וחיזור דרכי המוסר, שבו את ליבו של קלופט פעם אחר פעם. קלופט לא להכיר את הרב בן שאול בזכות קלטת שנקלעה לידו, הוא האזין לה בקשב רב, והיא הרטיטה נימים דקים בליבו. "האיש הזה שדורש בקלטת יהיה הרב שלי. המילים שלו יוצאות מן הלב ונכנסות אל הלב". לאחר חקירה ודרישה איתר קלופט את הרב בן שאול, ומכאן ואילך זרמה לה ידידות רוחנית נפלאה. קלופט גם נהג מעת לעת להעביר תרומות נכבדות לקופת הישיבה. הוא עשה זאת מרצונו הטוב. החברותא שלו מעולם לא רמז לו לתרום. הרב חגי בן שאול האזין בקשב רב לידידו הנורא, מעבר לקו הפלאפון, שיספר לו כיצד ניוש אלוי יהודי קשיש בן 80 וביקש ממנו ומחברו לעזוב את המקום, כי המניין סגור. "אנחנו פשוט התעלפנו. נכון, אנחנו לא נראים דוסיים, נכון אנחנו מגולחים ועדיין לא מקפידים על קלה כבחמורה, אבל הסבא הזה פשוט העיף אותנו משם... אתה קולט... אני ומאיר פילץ מרגישים שחרב עלינו עולמינו הרוחני. תסלח לי הרב חגי, אבל אני כל כך סוער ומצומרר שהעסק הזה פשוט מקרר אותי באמונה. ותבין!!! היו שם עוד כמה חסידים, שפשוט שתקו ולא הגיבו. איך אוכלים את זה?". הרב בן שאול היה קשוב, ושתק שתיקה ארוכה. "באיזו מלון התארחתם השבת?". במלון "נוף הרים", השיב קלופט. "בסדר איתן. עשה לי טובה, תגיעו מחר אתה ומאיר פילץ למשרדי הישיבה, נשוחח על הנושא. אני בהחלט מבין את סערת הנפש שלךם". קלופט את פילץ הגיעו בדיוק בשעה 21:00 ונקשו על דלת משרדו של הרב חגי בן שאול. הוא פתח את הדלת במאור פנים, לחץ ידיהם והושיבם על כסאות הפלסטיק הלבנים, והגיש להם שתי כוסות מיץ תפוחים דיאט. "ברוכים הבאים..." שני האורחים הבחינו לפתע ביהודי מבוגר, שאקנו לבן ויורד על פי מידותיו, ניצב ליד הספרייה במשרד הרב ומעלעל בספר. משום מה הוא נראה להם מוכר, או שכנראה כל החרדים דומים זה לזה... "תכירו זה סבא שלי... ליתר דיוק סבא של אשתי". נעים מאד. "סבא, אלה הם ידידים שלי מוקידי התורה ולומדיה. כן איתן, כן מאיר, אני מבין שמהו מעיק עליהם". שני הגבירים הצעירים תארו שוב בפרוטרוט את תחושתם הנוראה, ואת השבת הקשה שעברה עליהם, עד כדי ערעור באמונה ובמוסר היהודי. "תסלחו לי שאני מתערב" סבו של הרב חגי נכנס לשיחה. השניים הנהנו בראשם לאות הסכמה. "תבינו אנשים צעירים, ויקרים, גדלותו של האדם היהודי נמדדת ביכולתו הרוחנית והנפשית לדון לכף זכות את חבריו. יש מי מגדולי ישראל שמסביר שהסברה העקומה, כלומר ניתוחי מציאות של השכל המעוות, נועדו כדי להשתמש בהם לדון לכף זכות. מי שמרגיל עצמו לחשוב חיובית, מבלי לחפש מומים בזולתו, לעולם איננו כועס, לעולם איננו מקפיד, ומפתח אהבת חינום לכל יציר נברא. הוא לא נוקם ולא נוטר, הוא אוהב אהבת חינום. אדם שבוחן ומייחס למציאות מימדים של הטבה ונאמנות, הוא אדם מאושר, הוא מורם מעם, הוא היהודי המתוקן. זו עבודת השם נוראה ועצומה, והיא דורשת תעצמות נפש, ועבודה יומיומית. לצאת מתוך האנו הנפוח, לנפץ את בועת הגאווה האישית, ומתוך ריסוק האישיות הנפוחה לפתוח חיים חדשים שהם מצד אחד התבטלות, אך לאמיתו של דבר אלה חיים

של גדלות. משה רבנו למשל, למרות שחשדו בו בעבירות נוראות, דיברו עליו לשון הרע, התקוממו כנגדו בחוצפה מזויעה, שמר על קור-רוח ומסר נפשו על כלל ישראל, "מחני - נא - מספרך" הוא ביקש מהקב"ה, רוצה לומר אני - משה רבנו - למרות חטאיהם וביגדיהם בקב"ה מוכן לאבד את עולמי, העיקר שעם ישראל בכלל, וכל יהודי בפרט לא תפול שערה משערות ראשו. איזו אהבת ישראל, איזו ענווה, איזו ראייה שכולה כף זכות. מבהיל הרעיון. "ואתם יקירי, איתן ומאיר, קיבלתם נסיון קטן. ממש זעוררי. ניוש אליהם יהודי זקן וביקש בשיא הנימוס והרגישות שתחפשו מנין אחר. כי זה מנין סגור. אתם חשיתם זעם איום, ואפילו רצון לנקום ולנטור בעולם התורה... טלטלה שגרמה לכם קרור באמונה. נו, נו. "ישב נעים מאד, שמי גדליה קופלמן ואני כמו סבא של חגי בן שאול, שהוא במקרה נשוי לגדליה. יש לי אבא (שמריה נתן קופלמן) השם יאריך ימיו ושנותיו בנעימים. הוא, הוא האיש שפנה אליכם ביום שבת וביקש שתחפשו מנין אחר..." ומכאן ואילך חשף ר' גדליה בפני הידידים קלופט את פילץ את מסכת חייו של בנו שאול צבי קופלמן, שיצא לתרבות רעה בגיל 20 והפך לומר הפופולרי ג'וני סטיוארט. "סטיוארט?" קראו השניים בתמיהה. "זה הנכד שלי...!! הוא זמר נערץ בעולם". "היה נערץ? חייך ר' גדליה, והמשיך לתאר בפני השניים, כיצד לאחר 12 שנות נדודים, וקריירה מדומה כמעט מצא שאול צבי - ג'וני סטיוארט את מותו בניסיונות טראומות. נפילה מטה מגובה של 127 קומות. כיצד? שניות ספורות לפני שצנח אל המוות, הוא שמע נקישו על הדלת, פתח אותה וזכה להכיר את סבו החסיד של הילד אפרים פישל גולדן ז"ל. הילד החולה ששבה את ליבו של שאול צבי, ושבטרם כניסתו לניתוח, נשבע שאם הוא יוצא משם חי, לעולם הוא לא יקרא לג'וני, ג'וני, רק שאול צבי... אפרים פישל גולדן נפטר שלושה ימים אחר הניתוח, אבל במותו הוא הגיש חיים רוחניים במתנה לבני, שברוך השם חזר אלינו, וכרגע הוא לומד בכולל האברכים שלידי ישיבת "יקוי קרתא", כאחד האברכים. הייתי אפס שהגיע לצמרת, אמר לנו שאול צבי, אבל זו צמרת מדומה, ריחם עלו הקב"ה ושלח ליד יהודי שיתחזרני בתשובה". קלופט את פילץ פערז פיהם בתדהמה, בולעים כל מילה בשקיקה. "תבינו יודי" הדגיש ר' גדליה "אבא שלי שיחיה, ידע ששאול צבי נכדו אמור להגיע למלון "נוף צפון" לתפילת השבת. זו הייתה ההפתעה של בר-המצווה. הוא שמר את הענין בסוד, כי כך ביקש גם בני שאול צבי, שרצה לעמוד בפני כל בני המשפחה ולבקש סליחה פומבית ונוגעת ללב מהוריו, מסביו, מאחיו. תסכימו איתי שרנעים מרטיטים אל, שייכים אך ורק לבני המשפחה, ואדם זר לו נקלע לשם, לא היה מוצא את מקומו. זו חוויה משפחתית שכל חדירה אליה, היא ממש פגיעה, ואם הייתם במקום אבא שלי, שידע את מלאוטי ודמעותי במשך 12 שנה על בני האבוד, לא הייתם מבקשים בקשה דומה מאנשים שאינם קשורים למשפחה...!!" ר' גדליה לחץ בהמימות את ידיהם, נפרד מהרב חגי ופנה לדרכו. פילץ את קלופט ישבו דוממים דקה ארוכה. את השתיקה הפך קלופט במילים בראות "הרב חגי, סליחה. היום קיבלנו מאיר ואני פרק מעשי בהלכות כף זכות, ותיקון המידות. זה לא כתוב באף ספר, רק בספר נסיונות חייו של כל אדם. ואני לא מתבייש להודות, ומאיר יסכים איתי, ג'וני סטיוארט - שאול צבי, היה אפס שהגיע לצמרת, אבל מאיר ואני, אנחנו זוג אפסים שהגיעו לצמרת, לצמרת המדומה. ואני מאמין שבא גדליה, החוזר אותנו אל קרקע המציאות, כדי להיבנות מחדש". כוכבי הלילה קרצו לשני הידידים הטובים, כמו אומרים להם: אתם תהיו תלמידים טובים.

ניתן לשלוח סיפורים לרב קובי לוי לפקס: 09-8820166

לתרומות:
"חסדי יונן"
03-6182992

איך תורמים?
מתקשרים לחסדי יונן
תורמים את שווי המוצר: לחם חלב ונבייה
המשפחה הסקתת תקבל כופון לקניית לחם חלב ונבייה בשווי 1 ש"ח בלבד!

לחג
לחם • חלב • נבייה
באקף אחד בלבד

רוצה לאכות את הרבים בהפצת העלון?
כתרוסה של 52 @ אתה יכול לאכות אלפי משפחות סדי שבוע
לתרומות בכל סניף של בנק הדואר חשבון: 3640582 או באשראי ב 03-6182992

עשיתי פדיון ב"חסדי ינון" ונושעת...!

לא הרגשתי טוב, הלכתי להיבדק, ושמו שמים, הרופא שלח אותי לכל מני בדיקות. בבדיקות יצא איזה חשש למשהו שהשם ירחם. לא בזבזתי דקה, לפני הכל התקשרתי ל"חסדי ינון", אני קורא את הספורים כל שבוע ולמרות הכל לא הייתי רוצה להופיע בהם, שלא יעמידנו בנסיון. תרמתי, עשו לי את "פדיון נפש" ואחרי זה הלכתי לבדיקות נוספות. לקח זמן עד שקיבלתי את התשובה וזה די מורט עצבים, והיום ברוך השם, קיבלתי תוצאות טובות, שהכל בסדר ברוך השם, יש משהו קטן אך שגנתי ביותר ואין מה לחשוש. קבלתי על עצמי בלי נדר שאם הכל בסדר אני מזכה את הקוראים.

(בעילום שם)

לארגון "חסדי ינון" שלום וברכה, חמי היקר היה צריך לעבור ניתוח שיש בו סיכון, להוצאת אבנים מהכליות. מדובר בנן אדם מאד מבוגר, וזה ניתוח בהרדמה מלאה. מאד חששנו מהניתוח הזה, והינו מאד לחוצים. לפני הניתוח התקשרנו ל"חסדי ינון" על מנת שיעשו לו תיקון "פדיון נפש" עבורו, שהניתוח יעבור בהצלחה ובשלום. ובסיעתא דשמיא גדולה, ולמרות כל החששות, חמי היקר יצא מהניתוח בשלום ב"ה, והתאוש מהניתוח די מהר. אני רוצה להודות לבורא עולם על הנס, ולשליחיו הטובים...

י.ב. מהח תקוה

קרובת משפחה עברה ניתוח ראש, מסובך, כמובן שלפני הניתוח הזמנו עבורה "פדיון נפש", ואכן הניתוח היה מאד מוצלח, לא נגרם לה שום שיתוק כתוצאה ממנו, דבר שחששו לו. וברוך השם היא כבר שוחררה הביתה. תודה לך השם!

(בעילום שם)

הבן הקטן שלי, בחור, התחיל פתאום להתלבט לגבי הוצאת רשיון, ולגבי הישיבה. מה אומר ומה אגיד, לא עצמתי עין. בימינו אי אפשר לדעת כלום, הכל יכול להתהפך בן רגע. הוא פתאום גם התעלף, היו לו סחרחורות... מה עושים? מתקשרים ל"חסדי ינון" ומזמינים דחוף "פדיון נפש", שיהיה לו רפואה שלמה, ושיהיה לו ישוב הדעת. רבנו של עולם, תן לו שכל, תשמור לי עליו, פרטתי את כל המצב שלו, והשם יעזור... וברוך השם לאחר הפדיון, כל הבדיקות יצאו תקינות, הוא מרגיש יותר טוב, וירד מהרשיון והחליט לטובת הישיבה... תודה ה'...

(בעילום שם)

בן של חברה שלי סבל מאדמומיות באוזן במשך כמה זמן, יכול להיות שאפילו היה דימום באוזן, לאחר בדיקה חשדו לגידול. כשחברתי ספרה לי, דבר ראשון אמרתי לה, קחי טלפון ותקשרי ל"חסדי ינון" שיעשו לו "פדיון נפש". ותראי שבע"ה הכל יהיה בסדר. היא היתה בלחץ, איך לא. ואני ניסיתי לעודד אותה. ספרתי לה על הישועות שראיתי במו עיני אצל הקרובים שלי. היא מסרה את השם שלו ועשו לו "פדיון נפש". ומה הסתבר, שלאחר הפדיון ב"ה נודע שזה פוליפ והבעיה נפתרה מעצמה וזה פשוט נעלם...

רחל-הוד השרון

שז"ת חלכה

מאת הרב"ג שמואל יאיר הי"ד

חבר שפר "שם לצרכים"
ומאה של "רב ברכות" ו"זכרונות אלוהי"

שאלה: החותך בשבת פירות ויצא מהם משקים, האם מותר לשתותם או לערבם בסלט פירות?

תשובה: פסק השו"ע (סי' שכ ס"א) שזיתים וענבים משקים היוצאים מהם אפילו מעצמם אסורים, אבל בשאר פירות אם עומדים לאכילה משקים היוצאים מעצמם אסורים ואם הפירות עומדים למשקה, משקים היוצאים אפילו מעצמם אסורים. ולפ"ז אם חתך ענבים ויצא מהם משקה, המשקה אסור בשימוש, אבל אם חתך תפוזים ואשכוליות וכדו' ויצא מהם משקה המשקה מותר. והראש"ל זצ"ל בחזו"ע (שבת ד' עמ' קמה). מי שחתך פירות הדר ובסוף האכילה נותר בצלחת משקה ונמלך לשתותו, מותר כדן תותין ורמונין העומדים לאכילה דמשקה היוצא מהם מותר. ודחה דברי הגריש"א שהחמיר בזה. דכיון דלהלכה קי"ל דסחיטת פירות הוי מדרבנן, א"כ משקה היוצא מהם מאליו מותר. ומשמע לפי טעמו שם דבסחיטת ענבים דהוי דאורייתא, אף משקה היוצא תוך כדי החיתוך בלא כוונה אסור. ע"כ

שאלה: מיתקן להקפאת קרח, האם מותר להזרים עליו מים כדי שיהיה אפשר להוציא את קוביות הקרח מהמתקן?

תשובה: פסק מון השו"ע (סי' שכ ס"ט) שהשלג והברד, אין מרסקין אותם, דהיינו לשברם לחתיכות דקות כדי שיזובו מימיו. ולפ"ז לכאורה יהיה אסור להזרים מים על המתקן שהרי הוא מתכוון להמיס את הקרח כדי שיהיה אפשר לשחררו מהמתקן. אך עיי' לראש"ל בחזו"ע (שבת חלק ד' עמ' קעב בהערה) שכתב שמותר להזרים מים על קוביות קרח, שמרוב קור נדבקו אל הכלי, ועל ידי הזרמת מים עליהם יהיה אפשר לשחרר את קוביות הקרח, כדי ליתנם במשקה, שכיון שהמים שמזרים עליהם הולכים לאיבוד, והחלק הנמס עליהם הוא דבר מועט, ועוד שאינו מתכוון בשביל המים, אלא רק כדי להוציא את קוביות הקרח בנקל, להשתמש בהם בהיתר, משרא שרי. ע"כ.

המשך מטעמים לשולחן

אלו הן דוגמאות מעטות לשאלות שנשאלות בדורנו בלבד, והן מצטרפות לאלפי שאלות שהוקשו לבני אדם במהלך הדורות, קושיות שנוצרו במשך כששת אלפים שנה. כמה זמן יארך עד שנבין את התשובה לכל הקושיות הללו? שואל ה"חפץ חיים". ביום ההוא, כשיהיה ה' אחד ושמו אחד, יבוא הקב"ה לפנינו, יתגלה ויאמר "אני ה'" שתי מילים בלבד, אשר יפקחו את עינינו, וברגע אחד תעלמנה כל הקושיות כולן! מיד נבין מדוע סבלנו, לשם מה, מה הצלחנו לרפא על יד כך, ואת מה באנו להשלים... אני ה' - שתי מילים בסך הכל, ולא נהיה זקוקים ליותר! וכמו מאליו תעלמנה כל הקושיות...

ומתוך הנויר

בואו לקבל מתנות!

חיתמו הוראת קבע
וקבלו מתנות:

תמונת מקורית מהצדיק, נר הבדלה,
נביע הנהחת לקידוש... ועוד..

לפרטים: 03-6182992

ארגון "חסדי יגון"

עורך תיקון פדיון נפש

תיקון זה חוכה שפועל ישועות

פרטים בקו חישועות:

03-6182992

צביה

מספלת מוסמכת מעל 20 שנה
אבחון, יעוץ וטיפול איזון גוף-נפש
רפוי במגוון שיטות טיפול טבעיות
להבראת הגוף והנפש
טיפול בשמנים אתרים, תמציות צמחים, ופרחי באן
לתופעות שונות:
מתח נפשי, כאבי גב, מחלות חורף,
הפרעות בעיסל ועוד...

עבודת נפש:

מודעות עצמית, חשיבה חיובית,
צמיחה אישית לנשים וילדים

053-3158822